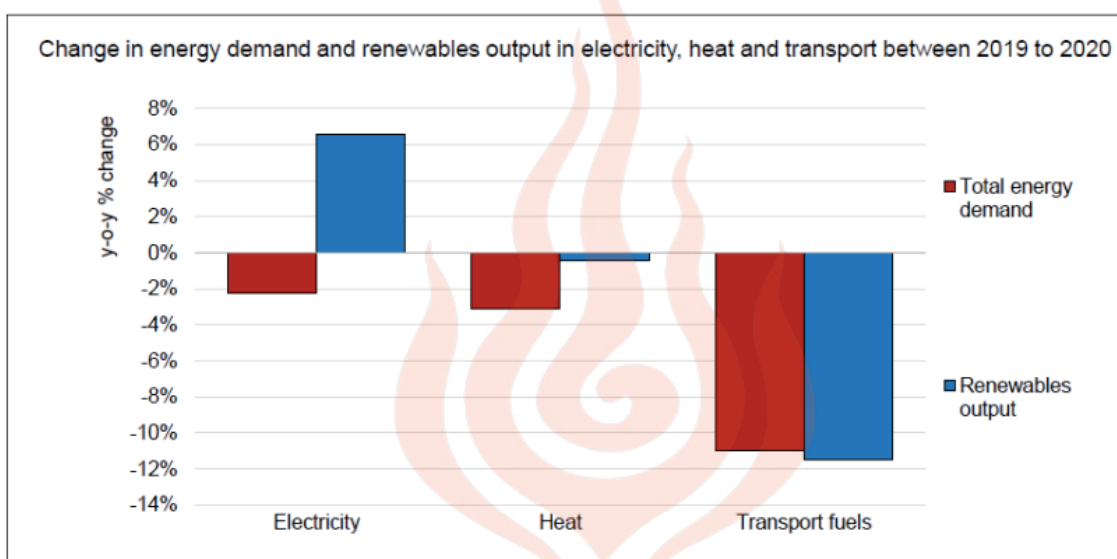
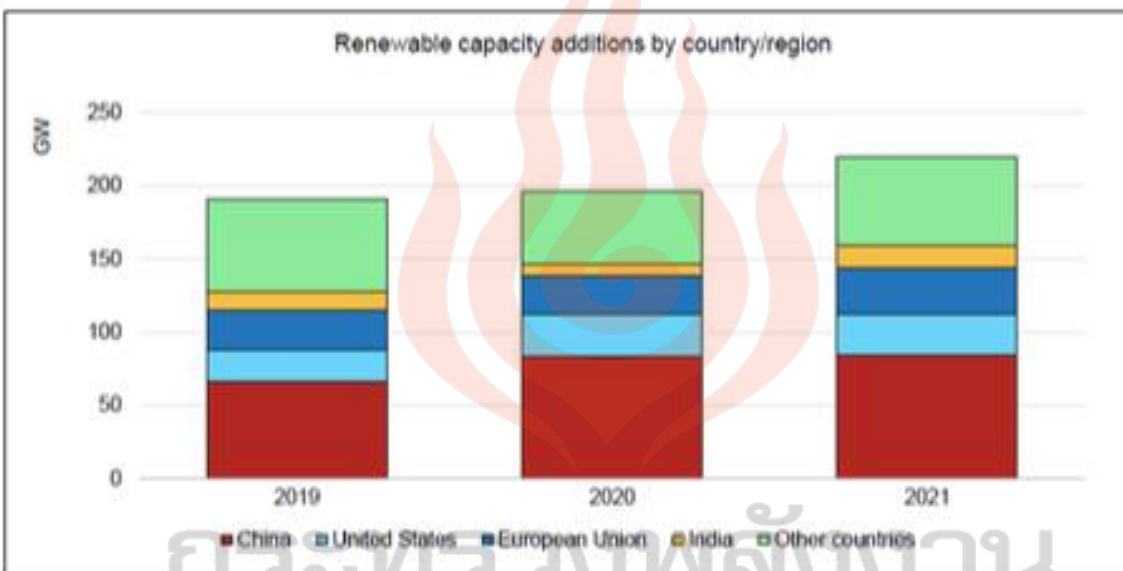
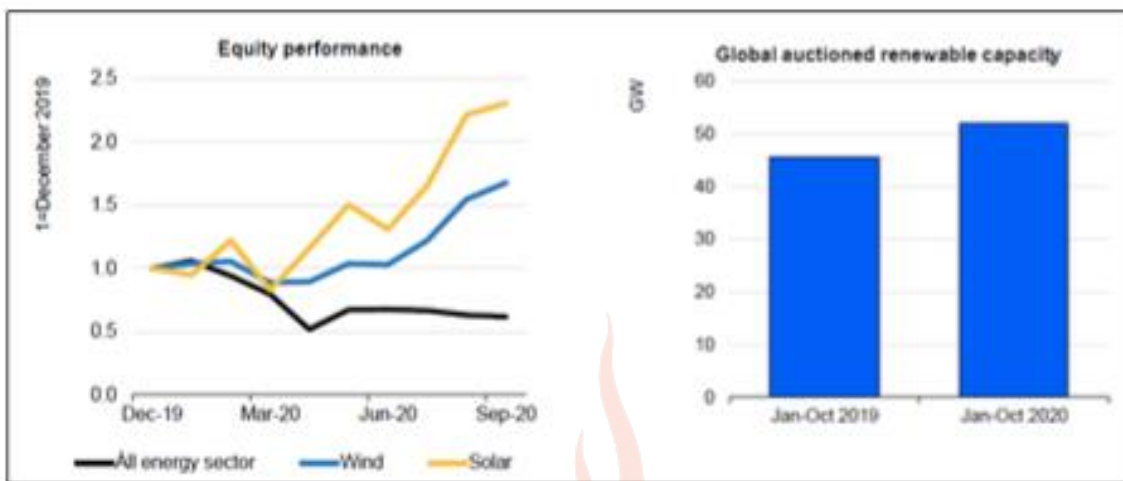

IEA Renewable Energy 2020

IEA ได้รายงานใน IEA Renewable Energy 2020 ว่า ในปี 2020 ความต้องการใช้พลังงานทั่วโลกลดลงถึงร้อยละ 5 เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 แต่ในขณะเดียวกันภาคพลังงานหมุนเวียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นถึงเกือบร้อยละ 7 ในขณะที่การใช้พลังงานชีวภาพในภาคขนส่งและภาคความร้อนลดลงเป็นอย่างมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ลดลง ซึ่ง IEA ได้สรุปไว้ว่า ความต้องการด้านพลังงานหมุนเวียน โดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ในปี 2020 และ IEA ได้คาดการณ์ว่า การใช้พลังงานหมุนเวียนทั่วโลกจะเติบโต ขึ้นร้อยละ 40 ในปี 2025 และจะกลายเป็นแหล่งเชื้อเพลิงหลักในการผลิตไฟฟ้าในอนาคตต่อไป

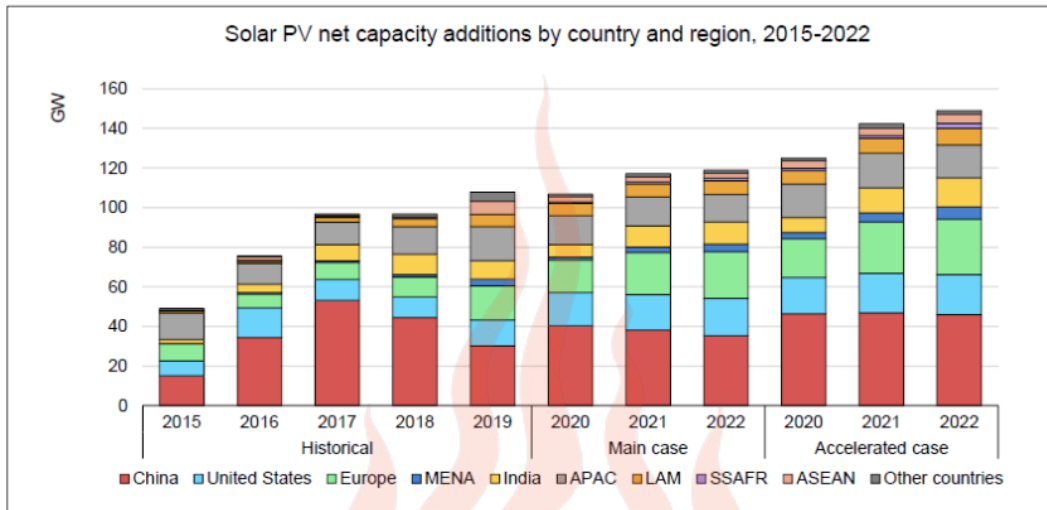

ทั้งนี้ IEA ได้รายงานว่า ประเทศจีนและสหรัฐอเมริกาเป็นส่วนช่วยในการขับเคลื่อนการใช้พลังงานหมุนเวียนให้เพิ่มมากขึ้นในปี 2020 และถึงแม้ว่าจะเศรษฐกิจทั่วโลกจะมีความไม่แน่นอน แต่ความต้องการของนักลงทุนในภาคพลังงานหมุนเวียนยังคงแข็งแกร่ง โดยตั้งแต่เดือนมกราคม – ตุลาคม 2020 มีการลงทุนของบริษัทพลังงานลมและพลังงานแสงอาทิตย์สูงขึ้นถึงร้อยละ 15 ซึ่งมากกว่าช่วงเดียวกันของปี 2019 โดยมีกำลังการผลิตติดตั้งเพิ่มขึ้นเกือบร้อยละ 4 หรือประมาณเกือบ 200 กิกะวัตต์ ในขณะที่ IEA ได้ คาดการณ์ว่าสหภาพยุโรปและอินเดียจะเป็นประเทศผู้นำในการขับเคลื่อนพลังงานหมุนเวียนในปี 2021 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการประมูลโครงการพลังงานแสงอาทิตย์ในประเทศฝรั่งเศสและเยอรมนี รวมถึงการได้รับการสนับสนุนด้านนโยบายของกลุ่มประเทศสมาชิกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการใช้พลังงานหมุนเวียนปี 2030 และกองทุนฟื้นฟูของสหภาพยุโรปที่ให้การช่วยเหลือด้านการเงิน

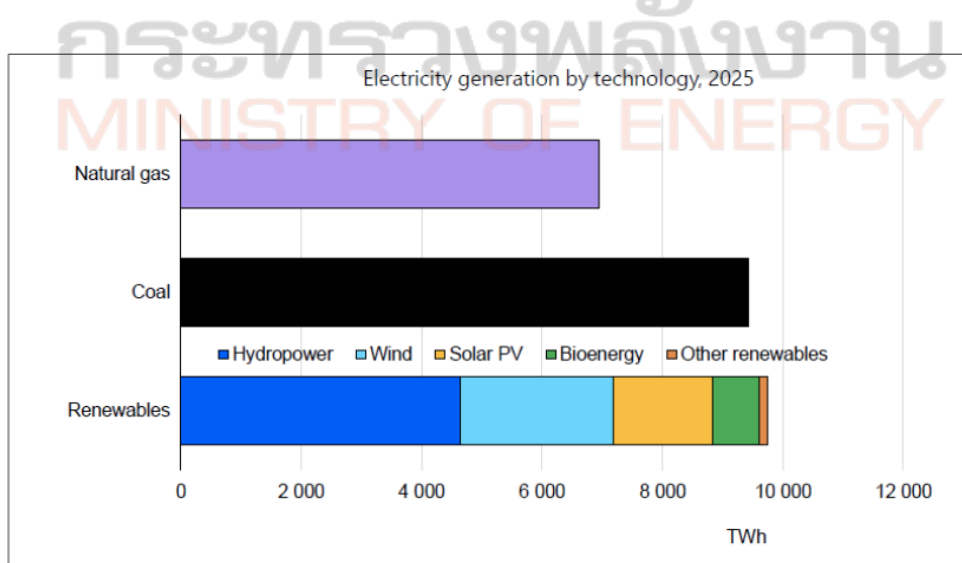

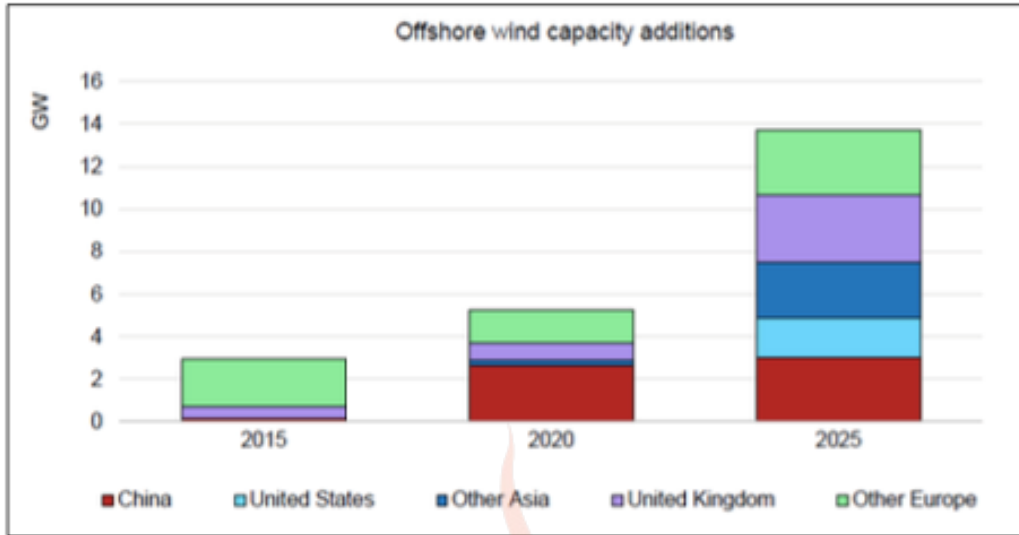
นอกจากนี้ IEA ยังมองว่า พลังงานหมุนเวียนมีความยืดหยุ่นต่อสภาวะวิกฤติ COVID-19 ได้ดี แต่นโยบายด้านพลังงานที่ยังมีความไม่แน่นอนและการยกเลิกสิ่งจูงใจในตลาดพลังงานเป็นกุญแจสำคัญที่ อาจทำให้การผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนลดลงเล็กน้อยในปี 2022 เช่น ในประเทศจีนการอุดหนุนพลังงานลมบนบก (Onshore wind) และพลังงานแสงอาทิตย์ได้หมดอายุลงในปีที่ผ่านมา และการอุดหนุนพลังงานลมนอกชายฝั่ง (Offshore wind) จะหมดอายุลงในปี 2021 นี้ โดยจะมีการประกาศกรอบนโยบายประจำปี 2021 – 2025 ในช่วงปลายปีนี้ ดังนั้น IEA จึงมองว่า หากประเทศต่าง ๆ สามารถจัดการกับความไม่แน่นอนของนโยบายด้านพลังงานได้นั้น การผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานลมและพลังงาน แสงอาทิตย์ทั่วโลกอาจเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 ในปี 2022 ซึ่งจีนเพียงประเทศเดียวสามารถคิดเป็นร้อยละ 30 ของการเพิ่มขึ้นทั้งหมดอีกด้วย

นอกจากนี้ IEA ได้รายงานว่าการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลมบนบก (Onshore wind) เป็นพลังงานที่ต้นทุนถูกที่สุดสำหรับโรงไฟฟ้าของประเทศส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นเรื่องท้าทายสำหรับโรงไฟฟ้าที่ยังใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลอยู่ โดย IEA คาดการณ์ว่ากำลังการผลิตติดตั้งของโรงไฟฟ้าพลังงานลมและพลังงานแสงอาทิตย์มีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นกว่าโรงไฟฟ้าที่ใช้ก๊าซธรรมชาติในปี 2023 และโรงไฟฟ้าถ่านหินในปี 2024 โดยพลังงานแสงอาทิตย์เพียงอย่างเดียวคิดเป็นร้อยละ 60 และ พลังงานลมคิดเป็นร้อยละ 30 ของกำลังการผลิตจากพลังงานหมุนเวียนทั้งหมดในปี 2025

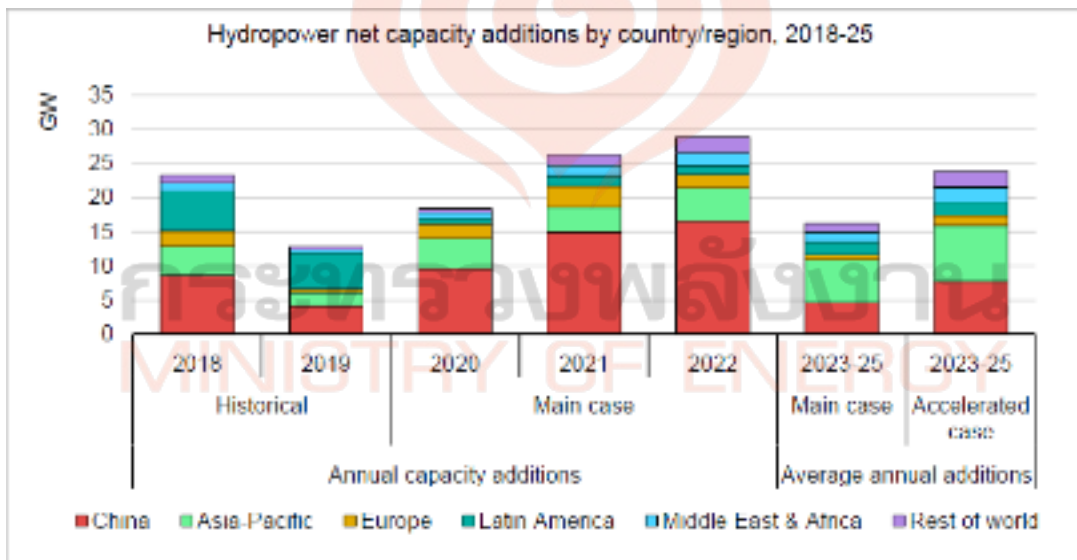

ในขณะเดียวกัน จากต้นทุนที่ลดลงทำให้การผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานลมนอกชายฝั่ง (Offshore wind) จะเพิ่มสูงขึ้นเป็น 1 ใน 5 ของตลาดพลังงานลมทั้งหมดในปี 2025 โดยการเติบโตของพลังงานลมนอกชายฝั่งได้ขยายตลาดออกไปนอกเหนือจากในภูมิภาคยุโรปไปยังตลาดใหม่ๆ เช่น จีน สหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชียอื่น ๆ ซึ่งถือเป็นประเทศที่มีศักยภาพด้านพลังงานลมมากเช่นกัน

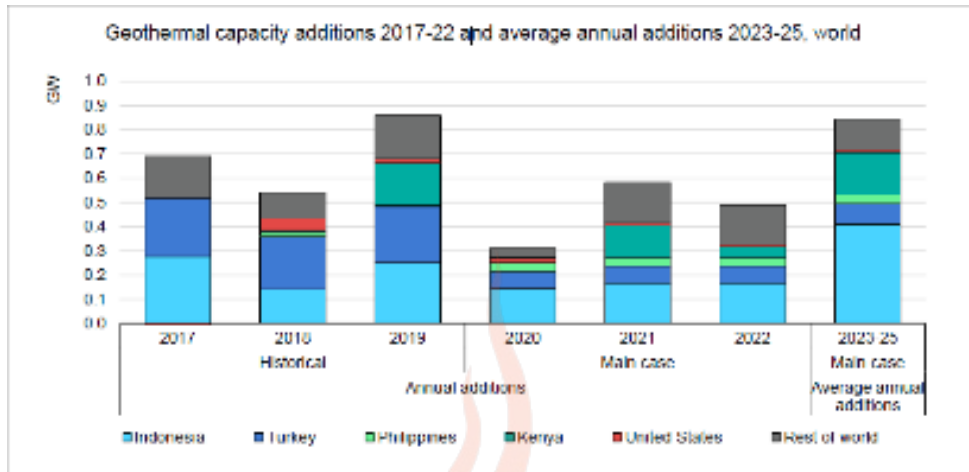

ทางด้านพลังงานน้ำ IEA ได้คาดการณ์ว่า การผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานน้ำจะเพิ่มสูงขึ้นมากกว่า 18 กิกะวัตต์ ในปี 2020 และจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงปี 2022 เนื่องจากการพัฒนาโครงการ โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดใหญ่ในประเทศจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการ Wudongde ที่มีกำลังการผลิต 10 กิกะวัตต์ และแหล่งพลังน้ำขนาดใหญ่รองลงมาคือประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย ได้แก่ สปป.ลาว อินเดีย เนปาล เวียดนาม และอินโดนีเซีย รวมถึงเขื่อนขนาดใหญ่ในประเทศตุรกีและโรงไฟฟ้าพลังงานแบบสูบกลับ (Pumped storage) ในประเทศโปรตุเกสยังมีส่วนผลักดันให้ภูมิภาคยุโรปมีการใช้พลังน้ำเพิ่มขึ้นในปี 2020 อีกด้วย

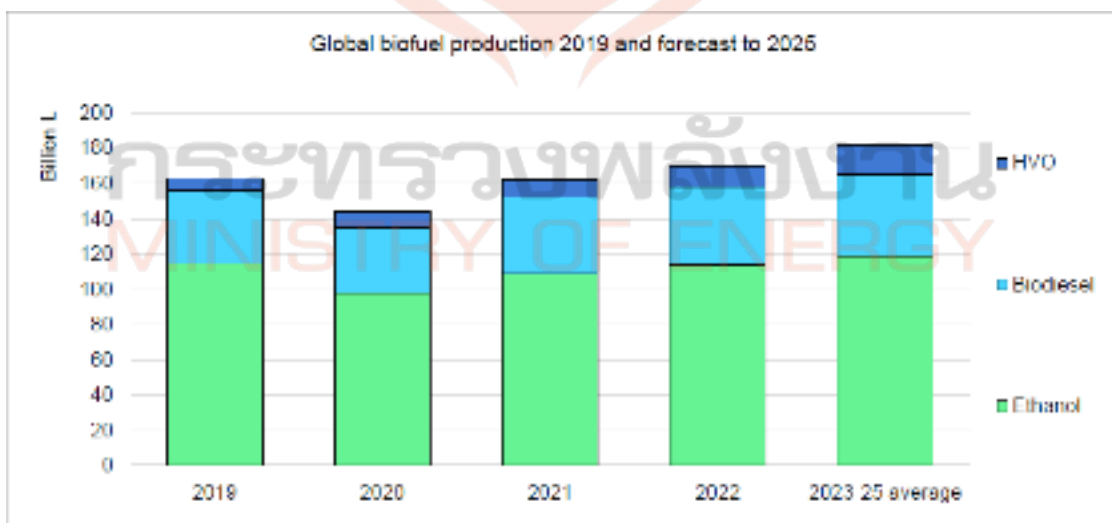

ทางด้านพลังงานความร้อนใต้พิภพ IEA ได้รายงานว่าการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานความร้อนใต้พิภพมีกำลังการผลิตติดตั้งจำนวน 0.3 กิกะวัตต์ ในปี 2020 โดยมีประเทศอินโดนีเซียเป็นผู้นำในด้านการพัฒนา โครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนใต้พิภพ ซึ่งรัฐบาลอินโดนีเซียได้จัดทำแผนงาน (Roadmap) ด้านพลังงานความร้อนใต้

พิภพโดยมีเป้าหมายกลางการผลิตรติดตั้งให้ได้ 8 กิกะวัตต์ ในปี 2030 ประเทศรองลงมา คือ ตุรกี เคนยา และ สหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ โครงการจำนวนหนึ่งเกิดความล่าช้าเนื่องจากการหยุดชะงักของห่วง โซ่อุปทานทั่วโลกทั้ง ด้านเครื่องจักรและแหล่งเงินทุนซึ่งเกิดจากผลกระทบของวิกฤติ COVID-19

นอกจากนี้ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพได้เป็นภาคที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากเนื่องจาก ความต้องการใช้เชื้อเพลิงในการขนส่งลดลงจากวิกฤติไวรัส COVID-19 ซึ่งลดลงถึงร้อยละ 11.6 จากปี 2019 และ ถือว่าลดลงมากที่สุดในรอบสองทศวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การผลิตเอทานอลในประเทศ บราซิล ไบโอดีเซลในภูมิภาคอาเซียน และน้ำมันพืชเติมไฮโดรเจน (HVO) ในสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ IEA ได้ คาดการณ์ว่า หากกิจกรรมในภาคขนส่งและความต้องการด้านน้ำมันเชื้อเพลิงฟื้นตัว จะทำให้การผลิตเชื้อเพลิง ชีวภาพกลับมา ในปริมาณที่มากขึ้นกว่าปี 2019 อีกด้วย

ที่มา : <https://www.iea.org/reports/renewables-2020>